

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 147/06-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla a zo sudcov J.a Auxta a Ľudmily Gajdošíkovej prerokoval sťažnosť V. I., bytom P., zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. I. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. V. I. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Zvolen p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Zvolen j e p o v i n n ý uhradiť V. I. trovy konania v sume 5 788 Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. L. K., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 147/06-09 zo 4. mája 2006 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť V. I. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k priebehu konania podaním sp. zn. Spr. 2303/06 z 23. mája 2006.

Vo vyjadrení okresného súdu sa okrem iného uvádza:

„... vec č. k. 10 C 411/99 Okresného súdu vo Zvolene nehodnotím ako zložitú po právnej stránke. Za zložitú ju považujem po stránke dokazovania.

Zo strany sťažovateľky neboli spôsobené priet'ahy v konaní.

Zo strany súdu došlo k priet'ahom v konaní v čase keď vec vybavovala sudkyňa JUDr. M. K. Tieto priet'ahy považujem za zbytočné.

Na dĺžku konania mali ďalej vplyv tieto skutočnosti

- vec vybavovali sudcovia: JUDr. M. K. od nápadu vecí do nástupu na starobný dôchodok 1. 5. 2001.

- od 21. 5. 2001 sudca D. M. do 11. 1. 2002

- od 11. 1. 2002 do 3. 3. 2004 sudkyňa JUDr. M. K.

- od 3. 3. 2004 do 1. 8. 2005 sudkyňa JUDr. J. K.

- od 1. 8. 2005 do 2. 1. 2006 sudca Mgr. B.

- od 2. 1. 2006 doposiaľ sudkyňa JUDr. J. K.

Každý z uvedených sudcov sa musel s vecou oboznámiť. Vec bola sudcom pridelená z objektívnych dôvodov - starobný dôchodok sudkyne M. K., preloženie sudkyne JUDr. K. na OS Veľký Krtíš, nástup JUDr. J. K. na materskú dovolenku.

V r. 2001 odišli do dôchodku 2 sudkyne po ktorých zostalo nevybavených vecí cca 300. Tieto veci sa rozdelili medzi ostatných sudcov občiansko - práv. oddelenia, ktorí ich vybavovali popri svojom nápade a nerozhodnutých veciach.

Vo veci bolo vypočutých veľa svedkov, spis bol od 5. 11. 2003 do 2. 2. 2004 na Krajskom súde v Banskej Bystrici v dôsledku odvolania a od apríla 2004 do 1. 6. 2004 na OS Revúca.

Bolo nariadené 2 x znalecké dokazovanie znalkyňou MUDr. M. uznesením z 1. 10. 2003, znalecký posudok predložila súdu 1. 6. 2004.

Druhé znalecké dokazovanie bolo nariadené 8. 4. 2004 znalkyňa PhDr. J. doručila súdu znal. posudok 9. 5. 2005. Znalkyňa nepreberala zásielky adresované zo súdu a nepodarilo sa jej písomnosti doručiť ani cestou polície.

Súd konal o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a o žiadosti žalobcov o oslobodenie od súdnych poplatkov (...).

Procesné úkony vo veci 10 C 411/99 Okresného súdu vo Zvolene.

8. 12. 1999 - doručený návrh súdu - vec vybavuje sudkyňa M. K.

17. 12. 1999 sudkyňa vyžiadala dedičský spis D 1066/99

14. 1. 2000 - sudkyňa požiadala zástupcu žalobcov o oznámenie adresy svedka M., ktorého navrhujú vypočuť

14. 3. 2000 - opätovne žiadala pripojiť spis D 1066/99

27. 3. 2000 - opätovne žiadala pripojiť spis D 1066/99, aj keď nie je právoplatne skončený

15. 5. 2000 - určila termín pojednávania na 11. 7. 2000

26. 6. 2000 - zmenila termín pojednávania na 1. 8. 2000 na žiadosť zástupcu žalobcov

27. 7. 2000 - vyžiadala správy od OÚ odd. sociálnych vecí Z. a MUDr. E. K. lekárky

1.8.2000 - na pojednávani vypočula účastníkov konania a pojednávanie odročila na 3. 10. 2000 za účelom opätovného predvolania 2. žalobcu, výsluchu svedkov a vyžiadania správy

30. 8. 2000 - vyžiadala správu z Geriatrického odd. Nemocnice Z.

25. 9. 2000 - bol termín pojednávania odročený

21. 3. 2001 - predložila sudkyňa spis preds. súdu vzhľadom na jej odchod do dôchodku od 1. 5. 2001

28. 3. 2001 - bola vec opatrením preds. súdu pridelená JUDr. M. na výsluch svedka M.

4. 4. 2001 - sudkyňa JUDr. M. požiadala o oznámenie zdravotného stavu navrhovaného svedka M. zástupcu žalobcov

10. 4. 2001 - vytýčila termín výsluchu svedka na 17. 5. 2001

17. 5. 2001 - bol vypočutý svedok J. M., pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom opätovného predvolania účastníkov konania a vykonanie ďalšieho dokazovania

21. 5. 2001 - bola vec opatrením pred. súdu pridelená sudcovi D. M.

12. 9. 2001 - sudca určil termín pojednávania na 3. 12. 2001

3. 12. 2001 - na pojednávani bolo vypočutých 5 svedkov. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom poskytnutia sudcovskej 2 týždňovej lehoty právnym zástupcom účastníkov na prípadné návrhy na ďalšie dokazovanie

2. 1. 2002 - sudca vytýčil termín pojednávania na 21. 3. 2002 Termín pojednávania urobený nebol

11. 1. 2002 - sudca upravil kanceláriu aby vec predložila sudkyňi K.

11. 1. 2002 - opatrením preds. súdu bola vec pridelená sudkyňi JUDr. M. K., ktorá prevzala všetky nerozhodnuté veci zo senátu sudkyne M. K.

14. 5. 2002 - vybavenie veci urgovala preds. súdu

11. 6. 2002 - kontrolovala vybavenie veci preds. súdu a žiadala, aby sudkyňa vo veci konala

3. 7. 2002 - upozornila preds. súdu sudkyňu, že vybavovanie veci sleduje

18. 9. 2002 - preds. súdu upozornila sudkyňu na opakované prietahy v konaní a žiadala vo veci konať

27. 9. 2002 - sudkyňa vytýčila pojednávanie na 21. 10. 2002

2. 10. 2002 - sudkyňa oznámila kancelárii aby úpravu z 27. 9. 2002 nerobila z dôvodu jej PN od 3. 10. 2002

13. 11. 2002 - sudkyňa určila termín pojednávania na 11. 12. 2002

11. 12. 2002 - na pojednávani vypočula 8 svedkov a pojednávanie odročila na 29. 1. 2003 za účelom doplnenia dokazovania

27. 1. 2003 zrušila termín pojednávania pre ochorenie malol. dcéry

12. 2. 2003 - určila termín pojednávania 12. 3. 2003

12. 3. 2003 - na pojednávani vypočula 5 svedkov a pojednávanie odročila na neurčito za účelom znaleckého dokazovania a vyžiadania spisov od notárov

28. 5. 2003 - ju predsedníčka súdu upozornila, že je podaná opakovaná sťažnosť žalobkyne a žiadala vo veci konať

20. 8. 2003 - boli uznesením súdu zaviazaní žalobcovia a žalovaná zaplatiť zálohu na znal. dokazovanie po 6.000,- Sk

1. 10. 2003 - bolo uznesením nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychiatria MUDr. M. M.

16. 10. 2003 - podala odvolanie žalovaná proti uzneseniu z 20. 8. 2003

27. 10. 2003 - sudkyňa vyžiadala spisy od notárov JUDr. Ž. B. a H.

5. 11. 2003 - bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o odvolaní

2. 2. 2004 - sa spis vrátil z Krajského súdu v Banskej Bystrici

3. 3. 2004 - opatrením preds. súdu bola vec pridelená inému sudcovi (JUDr. J. K.) nakoľko sudkyňa JUDr. K. bola dočasne pridelená na výkon funkcie od 1. 1. - 31. 12. 2004 na OS V. Krtíš

10. 3. 2004 - sudkyňa JUDr. K. dala pokyn na doručenie II. st. uznesenia účastníkom

23. 3. 2004 - vyzvala sudkyňa znalkyňu MUDr. M. aby v lehote 15 dní doručila súdu znalecký posudok

8. 4. 2004 - uznesením nariadila znalecké dokazovanie znalkyňou PhDr. R. J. z odboru písmoznalectvo

26. 4. 2004 - požiadala Okresný súd Revúca o doručenie spisu znalkyni MUDr. M.

1. 6. 2004 - bol súdu doručený znalecký posudok znalkyne MUDr. M.
2. 6. 2004 - dala sudkyňa doručiť znalecký posudok účastníkom
25. 6. 2004 - boli uznesením priznané znalecké trovy znalkyni MUDr. M.
7. 9. 2004 - požiadala notárku o zaslanie písomností a vyzvala zást. žalobcov oznámiť kde mal nebohý J. K. dopravnú nehodu dňa 12. 9. 1996
21. 9. 2004 - požiadala M. Z., Úrad práce soc. vecí a rodiny Z. o predloženie výplatných listín J. K. a výplat. listín a výkazov práce žalovanej.
- Súčasne požiadala OO - PZ Z. o doručenie uznesenia o nariadení znal. dokazovania, nakoľko znalkyňa zásielku súdu nepreberala
9. 11. 2004 - vyžiadala sudkyňa od JUDr. Ž. B. spisy D 134/89 a D 1660/99 a dokumentáciu od OO PZ Z.
28. 1. 2005 - boli vyžiadané kvitančné lístky k dôchodku J. K. od Pošty 1 Z.
11. 3. 2005 - prevzala znalkyňa J. kvitančné listy
9. 5. 2005 - doručila súdu znalecký posudok znalkyňa PhDr. R. J.
17. 5. 2005 - dala sudkyňa pokyn na doručenie znal. posudku účastníkom
10. 6. 2005 - boli znalkyni J. priznané znal. trovy
1. 8. 2005 - opatrením preds. súdu bola vec pridelená sudcovi Mgr. P. B., nakoľko sudkyňa JUDr. J. K. od 12. 6. 2005 nastúpila na materskú dovolenku
9. 8. 2005 - sudca vyzval účastníkov, aby sa k znal. posudku vyjadrili písomne v lehote 30 dní
3. 8. 2005 - na výsluchu vo veci 11 C 45/05 žiadala žalobkyňa vydať predbežné opatrenie
11. 8. 2005 - bola žalobkyňa vyzvaná na zaplatenie SÚP 500,- Sk za návrh na vydanie predbežného opatrenia. SÚP bol zaplatený 24. 8. 2005
16. 9. 2005 - súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol
19. 9. 2005 - bol daný pokyn kancelárii na doručenie uznesenia účastníkom konania
24. 10. 2005 - vyzval účastníkov aby sa vyjadrili k podaniu žalobkyne z 19. 9. 2005
21. 11. 2005 - bolo doručené súdu vyjadrenie žalovanej a 24. 11. 2005 žalobcov
16. 12. 2005 - bola súdu doručená žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov
2. žalobcu
29. 12. 2005 - bola súdu doručená žiadosť 1. žalobkyne o oslobodenie od SÚP
2. 1. 2006 - opatrením preds. súdu bola vec vrátená JUDr. J. K., ktorá sa vrátila z

materskej dovolenky

9. 1. 2006 - sudkyňa dala doručiť vyjadrenie žalobcov žalovanej

1. 2. 2006 - vyšší súdny úradník urobil úkony potrebné pre rozhodovanie o žiadosti o oslobodenie od SÚP

od 6. 3. - 10. 3. 2006 - boli súdu doručené žiadané podklady

20. 4. 2006 - uznesením súd rozhodol o priznaní oslobodenia od SÚP žalobcom

12. 5. 2006 - bol súdu doručený návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania (...)“

Rovnaké skutočnosti, ktoré uviedla predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení, zistil aj ústavný súd z obsahu spisu okresného súdu.

Právny zástupca sťažovateľky nevyužil možnosť doplniť sťažnosť a vyjadriť sa k stanovisku okresného súdu.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 411/99 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľka sa podanou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 15/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným

spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria považuje aj povahu prejednávanej veci.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania okresného súdu vo veci sp. zn. 10 C 411/99 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, konanie vedené pred okresným súdom (o určenie neplatnosti závetu) tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov a nie je právne zložitá, hoci jeho faktickú zložitost' nie je možné (za určitých okolností) vylúčiť. V danom prípade touto okolnosťou je rozsiahle dokazovanie, na ktoré poukázal aj okresný súd, čo mohlo mať vplyv na priebeh súdneho konania. Pri plynulejšom a aktívnejšom postupe okresného súdu nemusel byť však stav konania taký, aký zistil ústavný súd.

2. Pokiaľ ide o správanie s'ťažovateľky (v konaní pred okresným súdom v procesnom postavení žalobkyne v prvom rade) v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu. S'ťažovateľka bola počas konania aktívna a súčinnosťná, niekoľkokrát žiadala o určenie termínu pojednávania a podala viackrát v rokoch 2002 až 2006 aj s'ťažnosti na zbytočné priet'ahy v konaní orgánu štátnej správy súdov. Tento záver ústavného súdu je podporený aj stanoviskom predsedu okresného súdu, ktorý uviedol, že „*Zo strany s'ťažovateľky neboli spôsobené priet'ahy v konaní*“.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 411/99. Pokiaľ ide o postup okresného súdu v posudzovanom konaní,

ústavný súd prihliadal na ustanovenie § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, a na ustanovenie § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v určitých obdobiach nečinný, v niektorých prípadoch bolo jeho konanie málo efektívne a minulo sa svojmu účinku. I keď okresný súd v danej veci vykonal veľký počet procesných úkonov, na pojednávaniach 1. augusta 2000, 17. mája a 3. decembra 2001, 11. decembra 2002 a 12. marca 2003 vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania a viacerých svedkov a dvakrát nariadil znalecké dokazovanie, napriek tomu vo veci dosiaľ meritórne nerozhodol. Stav právnej neistoty sťažovateľky nebol do dnešného dňa odstránený.

Ústavný súd zistil, že v posudzovanom konaní dochádzalo k obdobiam opakovanej nečinnosti okresného súdu a takéto obdobie bolo zistené od 30. augusta 2000, keď vyžiadal správu z geriatrického oddelenia nemocnice vo Zvolene, do 4. apríla 2001, keď vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na vyjadrenie k zdravotnému stavu svedka (nečinnosť 7 mesiacov). Ďalšia nečinnosť bola zistená aj od 3. decembra 2001, keď odročil pojednávanie na neurčito, až do 13. novembra 2002, keď určil termín pojednávania na 11. december 2002 (nečinnosť viac ako 11 mesiacov). Prieťahy v tomto období uznal aj okresný súd vo svojom vyjadrení.

Ústavný súd celkový postup okresného súdu pri nariaďovaní znaleckého dokazovania považuje za neefektívny a nesústredený. Hoci okresný súd odročil pojednávanie 12. marca 2003 na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania (na základe návrhu sťažovateľky z 27. decembra 2001), okresný súd pribral do konania znalkyňu z odboru psychiatria až 1. októbra 2003 a znalecký posudok bol doručený okresnému súdu až 1. júna 2004. Okresný súd nariadil ďalšie znalecké dokazovanie aj 8. apríla 2004, keď pribral do konania znalkyňu z odboru písomoznalectvo, ale znalkyni doručil uznesenie a spis po opakovaných pokusoch až 3. novembra 2004 a ďalšie listiny 11. marca 2005. Znalecký posudok znalkyňa doručila okresnému súdu 9. mája 2005. Obdobie

znaleckého dokazovania (viac ako dva roky), ústavný súd hodnotí ako obdobie neefektívnej a nesústreďenej činnosti z toho dôvodu, že okresný súd v tomto prípade nevyužil dôsledne a včas všetky procesné prostriedky smerujúce k tomu, aby znalecké dokazovanie bolo urýchlene skončené, na použitie ktorých bol oprávnený (obdobne napr. IV. ÚS 239/03, IV. ÚS 69/05).

Obranu okresného súdu spočívajúcu v častých zmenách a zaťaženiach zákonných sudcov (ako dôvodov, ktoré by mali byť objektívnou príčinou spôsobujúcou prieťahy v konaní) ústavný neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 147/02, I. ÚS 100/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Vychádzajúc zo samotnej dĺžky konania, jeho doterajšieho priebehu a z období nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu ústavný súd dospel k záveru, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 411/99 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 411/99 konal bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 70 000 Sk. Žiadosť odôvodnila „*dlhodobou právnou neistotou vo vzťahu k priznaniu resp. nepriznaniu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom závetu poručiťela (...).*“

Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom súdnom konaní konal bez zbytočných prietáhov, je toho názoru, že porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci. Vzhľadom na zistenú dobu nečinnosti a neefektívnej činnosti pri nariadovaní znaleckého dokazovania považoval za potrebné rozhodnúť aj o priznaní finančného zadosťučinenia. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd rozhodol, že sumu 50 000 Sk možno považovať za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. L. K. Sťažovateľka požadovala úhradu trov konania v sume 5 828 Sk, pričom za dva úkony právnej služby si účtovala po 2 750 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania v sume 5 788 Sk, a to za dva úkony právnej služby (prípravu a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie sťažnosti), každý v hodnote 2 730 Sk (základom bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2005 v sume 16 381 Sk) podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ako aj dvakrát náhradu režijného paušálu za každý úkon po 164 Sk.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2006